

Bryssel 28.6.2013
COM(2013) 483 final

KOMISSION KERTOMUS EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Jäsenvaltioiden edistyminen siirtymisessä lähes nollaenergiarakennuksiin

KOMISSION KERTOMUS EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Jäsenvaltioiden edistyminen siirtymisessä lähes nollaenergiarakennuksiin

SISÄLLYS

1.	Johdanto	4
2.	Lähes nollaenergiarakennuksen määritelmän soveltaminen käytännössä	5
3.	Välitavoitteet	6
4.	Lähes nollaenergiarakennusten edistämiseen tähtäävät politiikat ja toimenpiteet.....	7
4.1.	Direktiivin 2009/28/EY 13 artiklan 4 kohtaa koskeva raportointi.....	8
4.2.	Lähes nollaenergiarakennuksiksi kunnostamiseen tähtäävät politiikat ja toimenpiteet	9
5.	Päätelmät ja jatkotoimet	9
5.1.	Päätelmät	9
5.2.	Jatkotoimet	10
	Liite 1: Yleiskatsaus lähes nollaenergiarakennuksen kansallisiin määritelmiin	11

1. JOHDANTO

Rakennuksilla on keskeinen asema Euroopan unionin energiatehokkuuspolitiikassa, sillä talojen, toimistojen, kauppojen ja muiden rakennusten osuus energian loppukulutuksesta on lähes 40 prosenttia¹ ja kasvihuonekaasupäästöistä 36 prosenttia. Euroopan rakennuskannan energiatehokkuuden parantaminen on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan saavuttaa paitsi EU 2020 -strategian tavoitteet, myös ilmastostrategian pitkäaikaiset tavoitteet, jotka on esitetty vähähiilisen talouden etenemissuunnitelmassa vuoteen 2050².

Euroopan rakennusten energiatehokkuuden parantamisen kannalta tärkein EU:n tason säädös on rakennusten energiatehokkuudesta annettu direktiivi 2010/31/EU³. Varsinkin pitkäaikaisten tavoitteiden saavuttamisen kannalta rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin keskeinen tekijä on lähes nollaenergiarakennuksia koskeva vaatimus.

Rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 9 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden ”on varmistettava, että

- (a) 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä kaikki uudet rakennukset ovat lähes nollaenergiarakennuksia; ja
- (b) 31 päivän joulukuuta 2018 jälkeen uudet rakennukset, jotka ovat viranomaisten käytössä ja omistuksessa, ovat lähes nollaenergiarakennuksia.”

Lisäksi jäsenvaltioiden on laadittava kansalliset suunnitelmat lähes nollaenergiarakennusten lukumäärän lisäämiseksi, mihin voi sisältyä rakennusluokkien mukaan eriytettyjä tavoitteita.

Direktiivin 9 artiklan 2 kohdassa vaaditaan myös, että jäsenvaltioiden on edistettävä kunnostettavien rakennusten muuntamista lähes nollaenergiarakennuksiksi kehittämällä toimintatapoja ja toteuttamalla toimenpiteitä, muun muassa asettamalla tavoitteita. Niistä on ilmoitettava komissiolle kansallisissa suunnitelmissa.

Direktiivin 9 artiklan 3 kohdan mukaan ”[k]ansallisiin suunnitelmiin on sisällyttävä muun muassa seuraavat seikat:

- (a) yksityiskohtainen kuvaus siitä, miten jäsenvaltio käytännössä soveltaa lähes nollaenergiarakennusten määritelmää niiden kansalliset, alueelliset ja paikalliset olosuhteet huomioon ottaen; tähän kuvaukseen sisältyy numeroarvoinen indikaattori primäärienergian käytöstä ilmaistuna arvolla kWh/m² vuotta kohti. – –;
- (b) välitavoitteet uusien rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi vuoteen 2015 mennessä – –;
- (c) tiedot – – toimintatavoista ja rahoitus- tai muista toimenpiteistä lähes nollaenergiarakennusten edistämiseksi, mukaan lukien yksityiskohdat kansallisista vaatimuksista ja toimenpiteistä, jotka koskevat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä uusissa rakennuksissa ja olemassa olevissa rakennuksissa, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia, direktiivin 2009/28/EY 13 artiklan 4 kohdan ja tämän direktiivin 6 ja 7 artiklan mukaisesti.”

¹ Vuonna 2010. Katso Euroopan komissio, *Energy, transport and environment indicators*, vuoden 2012 laitos. Tätä arviota varten on yhdistetty kotitalouksien ja palvelualueiden loppuenergiankulutus. On huomattava, että lukuun sisältyy esimerkiksi laitteiden energiankulutus mutta ei teollisten rakennusten energiankulutusta.

² KOM (2011) 112 lopullinen.

³ EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13.

Komission on julkaistava kansallisten suunnitelmien perusteella viimeistään joulukuussa 2012 ja sen jälkeen kolmen vuoden välein kertomus jäsenvaltioiden edistymisestä (9 artiklan 5 kohta).

Tämä ensimmäinen kertomus perustuu laajalti kahdeksan jäsenvaltion (BE, DK, CY, FI, LT, NL, SE ja UK) toimittamiin lähes nollaenergiarakennuksia koskeviin kansallisiin suunnitelmiin sellaisina kuin ne olivat marraskuun 2012 lopulla. Tämän jälkeen kuusi muuta jäsenvaltiota (BG, DE, FR, HU, IE ja SK) ovat toimittaneet suunnitelmansa, mutta niitä ei ole otettu analyysissä huomioon. Lisäksi niiden jäsenvaltioiden edistymistä koskevia tietoja, jotka eivät ole toimittaneet virallista kansallista suunnitelmaa, on otettu niiden toisesta kansallisesta energiategohkuussuunnitelmasta, jos vastaavat tiedot olivat käytettävissä. Lähes nollaenergiarakennuksia koskeviin tavoitteisiin viitataan 13:ssa toisessa kansallisessa energiategohkuussuunnitelmassa (BG, EE, FI, FR, HU, IE, IT, LU, MT, PL, ES, NL ja UK). Tässä kertomuksessa käytetään myös tietoja, jotka sisältyvät uusiutuvaa energiaa käsitteleviin kansallisiin toimintasuunnitelmiin⁴ ja lähes nollaenergiarakennuksia koskevaan erityistutkimukseen⁵.

Yleisesti on todettava, että kansalliset suunnitelmat vaihtelevat merkittävästi esitystavaltaan ja sisällöltään. Tämä kuvastaa sitä, että lähes nollaenergiarakennuksia koskevien kansallisten politiikkojen kehittäminen on eri tasoilla eikä suunnitelmia varten ole olemassa mallia. Kaikki kansalliset suunnitelmat sisältävät kuitenkin merkittävästi enemmän tietoja kuin toisiin kansallisiin energiategohkuussuunnitelmiin sisältyi.

2. LÄHES NOLLAENERGIARAKENNUKSEN MÄÄRITELMÄN SOVELTAMINEN KÄYTÄNNÖSSÄ

Rakennusten energiategohkuudesta annetun direktiivin 2 artiklan 2 kohdan mukaan lähes nollaenergiarakennuksella ”*tarkoitetaan rakennusta, jolla on erittäin korkea energiategohkuus, sellaisena kuin se on määritettyä liitteen I mukaisesti. Tarvittava lähes olematon tai erittäin vähäinen energian määrä olisi hyvin laajalti katettava uusiutuvista lähteistä peräisin olevalla energialla, mukaan lukien paikan päällä tai rakennuksen lähellä tuotettava uusiutuvista lähteistä peräisin oleva energia.*”

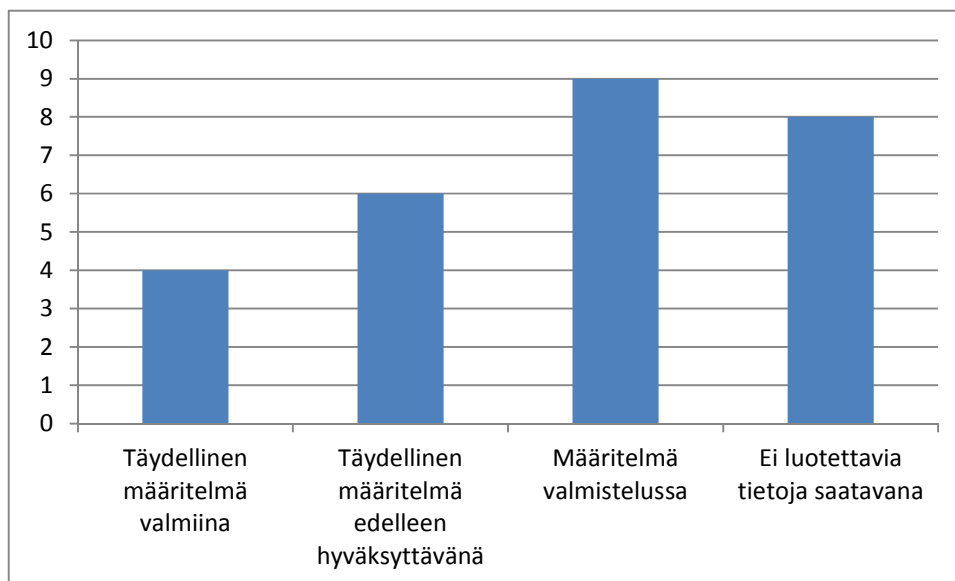
Rakennusten energiategohkuudesta annetussa direktiivissä on siten lähes nollaenergiarakennuksen määritelmän kehys, mutta määritelmän yksityiskohtainen soveltaminen käytännössä on jäsenvaltioiden vastuulla (muun muassa se, mitä ”erittäin korkealla energiategohkuudella” tarkoitetaan).

Käytettävissä olevien tietojen analyysi (yksityiskohtainen katsaus liitteessä 1) osoittaa, että vaikka useimmat jäsenvaltiot ilmoittavat edistyneensä lähes nollaenergiarakennuksen määrittelyssä, vain neljä jäsenvaltiota (BE, CY, DK ja LT) ovat antaneet määritelmän, jossa on ilmaistu sekä numeroarvoinen tavoite että uusiutuvien energianlähteiden osuus. Muissa jäsenvaltioissa määritelmän kehittäminen on eri vaiheissa (katso kaavio jäljempänä).

⁴ Uusiutuvaa energiaa käsittelevät kansalliset toimintasuunnitelmat ovat direktiivin 2009/28/EY mukainen velvoite. Niihin voi tutustua verkko-osoitteessa http://ec.europa.eu/energy/renewables/action_plan_en.htm

⁵ Ecofys, *Towards nearly zero-energy buildings - Definition of common principles under the EPBD* (Lähes nollaenergiarakennuksiin siirtyminen – yhteisten periaatteiden määrittely rakennusten energiategohkuudesta annetun direktiivin mukaisesti), tammikuu 2013.

Kuva 1: Lähes nollaenergiarakennuksen määritelmän kehittämisvaihe jäsenvaltioissa

Muutamit jäsenvaltiot ovat esittäneet lähes nollaenergiarakennusta koskevia vaatimuksia pitemmälle meneviä tavoitteita, kuten nollaenergiarakennukset Alankomaissa, plusenergiarakennukset Tanskassa ja Ranskassa, ilmastoneutraalit uudet rakennukset Saksassa ja hiilineutraaleja rakennuksia koskevat vaatimukset Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Jos numeroarvoinen indikaattori on asetettu, vaatimukset vaihtelevat melko laajasti 0–220 kWh/m² vuotta kohden. Voidaan kysyä, ovatko korkeahkot energiankulutustasot ristiriidassa rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin mukaisen lähes nollaenergiarakennuksen määritelmän kanssa.

Uusiutuvan energian osuuden suhteen raportointi on yhtä lailla vaihtelevaa, ja vain harvat valtiot ovat määrittäneet tietyn vähimmäisprosenttiosuuden (BE, CY, DK ja LT). Muut jäsenvaltiot esittävät vain laadullisia väittämiä (BE, DE, EL, IE, LT, NL, SE ja UK). Lopuksi jotkin jäsenvaltiot (EE ja NL) toteavat, että uusiutuvan energian osuus määritellään sen jälkeen, kun lähes nollaenergiarakennuksen kansallinen määritelmä on kehitetty nykyistä pitemmälle (katso myös jakso 4.1).

Toistaiseksi yksikään jäsenvaltio ei ole ilmoittanut lainsäädännöstä, jonka mukaan tietyissä perustelluissa tapauksissa, joissa kustannus-hyötyanalyysi rakennuksen taloudellisen elinkaaren ajalle on negatiivinen, lähes nollaenergiarakennuksia koskevia vaatimuksia ei sovelleta, vaikka se on rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 9 artiklan 6 kohdan mukaan mahdollista.

3. VÄLITAVOITTEET

Direktiivin 9 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaan kansallisiin suunnitelmiin on muun muassa sisällytettävä ”välitavoitteet uusien rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi vuoteen 2015 mennessä.”

EU:n 27 jäsenvaltiosta 15 (BE, CZ, DK, EE, FI, DE, EL, HU, IE, LV, LT, SI, SE, NL ja UK) on asettanut tällaisia välitavoitteita. Direktiivissä ei kuitenkaan määritellä, minkä tyyppisiä välitavoitteiden on oltava, joten jäsenvaltioilla on siihen erilaisia lähestymistapoja (katso tarkemmin liite 1). Suurin osa valtioista on määritellyt nämä tavoitteet energiatehokkuutta koskevin vähimmäisvaatimuksina (esim. 50 kWh/m²/v vuonna 2015) tai tiettyyn vuoteen mennessä vaadittavana energiatehokkuustodistuksen tasona (esim. taso B vuoteen 2015

mennessä). Toiset jäsenvaltiot määrittävät välitavoitteet toteamalla, että ”kaikki uudet rakennukset” tai ”kaikki uudet julkiset rakennukset” ovat lähes nollaenergiarakennuksia vuoteen 2015 mennessä.

Muutamit jäsenvaltiot (CZ, EE ja NL) ovat asettaneet vuoteen 2015 mennessä rakennettavia uusia rakennuksia tai uusia julkisia rakennuksia koskevia lukumääräisiä tavoitteita.

Useat jäsenvaltiot (BE, CZ, DE, DK, EE, IE, NL ja UK) ovat korostaneet julkisen sektorin esimerkillistä asemaa vahvistamalla erityiset välitavoitteet julkisia rakennuksia varten.

Vain harvat jäsenvaltiot (BE, DK ja IE) ovat asettaneet välitavoitteita nykyisten rakennusten korjaamiseksi lähes nollaenergiarakennuksiksi.

4. LÄHES NOLLAENERGIARAKENNUSTEN EDISTÄMISEEN TÄHTÄÄVÄT POLITIIKAT JA TOIMENPITEET

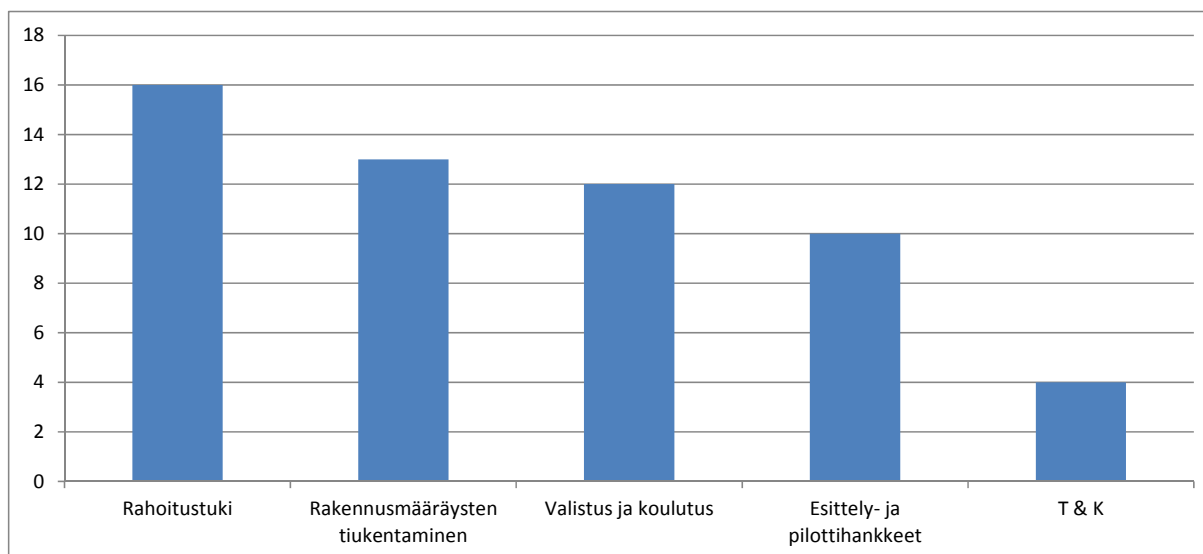
Rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 9 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaan kansallisissa suunnitelmissa on oltava ”*tiedot 1 ja 2 kohdan mukaisesti hyväksytyistä toimintatavoista ja rahoitus- tai muista toimenpiteistä lähes nollaenergiarakennusten edistämiseksi, mukaan lukien yksityiskohdat kansallisista vaatimuksista ja toimenpiteistä, jotka koskevat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä uusissa rakennuksissa ja olemassa olevissa rakennuksissa, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia, direktiivin 2009/28/EY 13 artiklan 4 kohdan ja tämän direktiivin 6 ja 7 artiklan mukaisesti.*”

Jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet laajasta valikoimasta politiikkoja ja toimenpiteitä, joita niiden kansallisissa suunnitelmissaan ja kansallisissa energiatehokkuussuunnitelmissaan on esitetty lähes nollaenergiarakennuksia koskevien tavoitteiden tueksi (katso taulukko jäljempänä), vaikka ei olekaan aina selvää, missä määrin toimenpiteet on kohdistettu erityisesti lähes nollaenergiarakennuksiin.

Toimenpiteistä mainitaan useimmin rahoitusvälineet ja tukitoimenpiteet, myös notaarinpalkkioita koskevat verohyvitykset, energiatehokkaita taloja koskevat korkotuetut kiinnelainat ja matalakorkoiset lainat matalaenergiataloiksi muuntamisen edellyttämiin jälkiasennuksiin. Tämän lisäksi on mainittu rakennusmääräysten tiukentaminen, valistus- ja koulutustoiminta sekä erittäin energiatehokkaita rakennuksia koskevat pilotti- tai esittelyhankkeet.

Vain harva jäsenvaltio on ilmoittanut julkisia rakennuksia koskevista erityistoimenpiteistä. Julkisia rakennuksia koskevien toimenpiteiden ulottuvuus vaihtelee merkittävästi jäsenvaltioiden välillä alkaen pelkästään keskushallinnon rakennuksista ja päättyen kaikkiin julkishallinnon omistamiin tai julkisiin tarkoituksiin käytettäviin rakennuksiin.

Kuva 2: Tärkeimmät lähes nollaenergiarakennuksia tukevat politiikat ja toimenpiteet jäsenvaltioissa

4.1. Direktiivin 2009/28/EY⁶ 13 artiklan 4 kohtaa koskeva raportointi

Rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 9 artiklan 3 kohdan c alakohdassa vaaditaan, että jäsenvaltiot ilmoittavat kansallisissa suunnitelmissaan komissiolle myös ” – yksityiskohdat kansallisista vaatimuksista ja toimenpiteistä, jotka koskevat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä uusissa rakennuksissa ja olemassa olevissa rakennuksissa, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia, direktiivin 2009/28/EY 13 artiklan 4 kohdan – mukaisesti.”

Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetun direktiivin 2009/28/EY 13 artiklan 4 kohta kuuluu seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on rakennussäännöksissään ja -määräyksissään otettava käyttöön asianmukaiset toimenpiteet, joilla lisätään kaikentyyppisen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuutta rakennusalalla.

Mainittuja toimenpiteitä vahvistettaessa tai alueellisissa tukijärjestelmissään jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon kansalliset toimenpiteet, jotka liittyvät energiatehokkuuden huomattavaan parantamiseen, sähkön ja lämmön yhteistuotantoon sekä passiivi-, matalaenergia- ja nollaenergiataloihin.

Jäsenvaltioiden on 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä rakennussäännöksissään ja -määräyksissään – edellytettävä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian vähimmäistasoa uusissa ja perusteellisesti kunnostettavissa olemassa olevissa rakennuksissa.”

Vain muutama jäsenvaltio on ilmoittanut tästä vaatimuksesta kansallisissa suunnitelmissaan tai kansallisissa energiatehokkuussuunnitelmissaan (katso liite 1, viimeinen sarake). Jotkin jäsenvaltiot ovat kuitenkin ilmoittaneet uusiutuvan energian osuuden rakennuksissa uusiutuvaa energiaa käsittelevissä kansallisissa toimintasuunnitelmissa, vaikkakaan ei kovin yksityiskohtaisesti. Tämä johtuu luultavasti siitä, että uusiutuvaa energiaa käsittelevien kansallisten toimintasuunnitelmien toimittamisen määräaika oli 30. kesäkuuta 2010, jolloin

⁶ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16.

vasta muutama jäsenvaltio oli laatinut yksityiskohtaisen politiikan lähes nollaenergiarakennusten edistämiseksi.

Jos jäsenvaltiot mainitsevat rakennukset uusiutuvaa energiaa käsittelevissä toimintasuunnitelmissa, maininnat koskevat useimmiten aurinkoenergian vähimmäistasoa kotitalouksien lämpimän veden tuotannossa (CY, EL, IT, PT ja ES).

Lähes nollaenergiarakennuksia koskevissa kansallisissa suunnitelmissa olevat uusiutuvaa energiaa koskevat ilmoitukset joko viittaavat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämiseen annettuihin ja sen täytäntöönpanon takia toteutettuihin toimenpiteisiin (BE Flanderit, DK ja SE) tai niissä kuvataan erityisiä uusiutuvan energian tukitoimenpiteitä (DK).

4.2. Lähes nollaenergiarakennuksiksi kunnostamiseen tähtäävät politiikat ja toimenpiteet

Rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 9 artiklan 2 kohdan mukaan ”[j]äsenvaltioiden on lisäksi julkisen sektorin näyttämä esimerkki huomioon ottaen kehitettävä toimintatapoja ja toteutettava toimenpiteitä, kuten asetettava tavoitteita, edistääkseen kunnostettavien rakennusten muuntamista lähes nollaenergiarakennuksiksi, ja ilmoitettava niistä komissiolle – kansallisissa suunnitelmissaan.”

Jotkin jäsenvaltiot ovatkin ilmoittaneet erityistoimenpiteistä nykyisten rakennusten kunnostamiseksi lähes nollaenergiarakennuksiksi (DK, FR, IE, MT, NL, SE ja UK). Toiset jäsenvaltiot ovat vahvistaneet erityisiä rakennusmääräyksiä kunnostamista varten (DK, IE ja SE), kun taas toisissa on keskitytty rahoitusetuuksiin, kuten alennuksiin, verohyvityksiin ja edullisiin pankkilainoihin (MT ja UK) tai niissä suunnitellaan asiaa koskevia tutkimuksia (NL).

5. PÄÄTELMÄT JA JATKOTOIMET

5.1. Päätelmät

Marraskuun 2012 lopussa vain yhdeksän jäsenvaltiota (BE, DK, CY, FI, LT, IE, NL, SE ja UK) olivat toimittaneet lähes nollaenergiarakennuksia koskevat kansalliset suunnitelmansa komissiolle. Vain viisi jäsenvaltiota (BE, CY, DK, IE ja LT) ovat esittäneet lähes nollaenergiarakennuksia koskevan käytännön määritelmän, jossa on ilmoitettu sekä numeroarvoinen tavoite että uusiutuvien energianlähteiden osuus.

Välitavoitteita uusien rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi vuoteen 2015 mennessä on esittänyt 15 jäsenvaltiota (BE, CZ, DK, EE, FI, DE, EL, HU, IE, LV, LT, SL, SE, NL ja UK), ja useimmissa on keskitytty rakennusmääräysten tiukentamiseen ja/tai energiatehokkuustodistuksen tasoon.

Vaikka useimmat jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet erilaisista tukitoimenpiteistä lähes nollaenergiarakennusten edistämiseksi, rahoituskannustimet, rakennusmääräysten tiukentaminen, valistustoiminta ja esittely-/pilottihankkeet mukaan luettuina, ei ole aina selvää, missä määrin nämä toimenpiteet on kohdennettu erityisesti lähes nollaenergiarakennuksiin.

Tästä syystä on pääteltävä, että jäsenvaltiot ovat edistyneet liian vähän lähes nollaenergiarakennuksia koskevan vuoden 2020 tavoitteen valmistelussa.

Asianmukaisen ja oikea-aikaisen valmistelun puute lisää riskiä, että jäsenvaltiot eivät onnistu noudattamaan määräaikoja, joihin mennessä uusien rakennusten on oltava lähes nollaenergiarakennuksia. Lisäksi rakennusala on epävarma lähes nollaenergiarakennuksia

koskevan sääntelyjärjestelmän ja politiikan kehityksestä, koska määritelmät, välitavoitteet ja kohdennetut tukitoimenpiteet puuttuvat. Tämän seurauksena välttämättömät investoinnit teknologiaan, prosesseihin ja koulutukseen viivästyvät ja alan kilpailukyky heikkenee.

EU voi myös menettää sen hyödyn, että rakennukset omalta osaltaan auttaisivat täyttämään EU:n pitkän aikavälin ilmasto- ja energiatavoitteet. Tätä puutetta voidaan tuskin paikata muilla aloilla tehtävillä säästöillä, kun otetaan huomioon, kuinka suuri merkitys rakennuksilla on.

Edistyksen puute viittaa myös siihen, että jäsenvaltioilla on vaikeuksia saada aikaan yksityiskohtainen lähes nollaenergiarakennusten käytännön määritelmä rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin soveltamisalalla, mikä lisää entisestään rakennusalan epävarmuutta.

Kun komissio lisäksi on saanut jäsenvaltioilta vain rajoitetusti tietoja, kansallisia suunnitelmia ei ole mahdollista arvioida asianmukaisesti, varsinkaan niiden toimenpiteiden riittävyyttä, joita jäsenvaltiot suunnittelevat rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin tavoitteita varten.

5.2. Jatkotoimet

Jäsenvaltioiden, jotka eivät vielä ole toimittaneet kansallisia suunnitelmiaan komissiolle, olisi tehtävä niin viipymättä. Komissio on asiassa suoraan yhteydessä kyseisiin jäsenvaltioihin.

Osa jäsenvaltioista on jo toimittanut kansalliset suunnitelmansa, ja komissio arvioi aluksi niiden täydellisyyttä. Jos suunnitelmat ovat puutteellisia, komissio pyytää yksityiskohtaisempia lisätietoja. Näiden tietojen toimittamisen helpottamiseksi jäsenvaltioiden käyttöön annetaan erityisesti kehitetty ei-pakollinen malli. Jäsenvaltioita kehoitetaan käyttämään tätä mallia, jotta tiedot olisivat vertailukelpoisia ja niitä olisi helpompi analysoida.

Tämän jälkeen komissio tekee yksityiskohtaisen arvion kansallisista suunnitelmista, ja tarkastelee siinä erityisesti lähes nollaenergiarakennuksen määritelmän yksityiskohtaista soveltamista käytännössä, välitavoitteita ja ehdotettuja tukitoimenpiteitä. Komissio pyytää tarvittaessa lisätietoja lähes nollaenergiarakennuksia koskevista vaatimuksista rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 9 artiklan 4 kohdassa säädetyllä tavalla. Komissio laatii arvion perusteella toimintasuunnitelman ja ehdottaa tarvittaessa toimenpiteitä, jotta voidaan lisätä lähes nollaenergiarakennusten määrää ja kannustaa hyviä toimintatapoja, joilla olemassa olevat rakennukset muunnetaan lähes nollanenergiarakennuksiksi kustannustehokkaalla tavalla.

Komissio aikoo laatia jäsenvaltioiden avuksi tulkintaohjeet, jotta niiden olisi helpompi kehittää lähes nollanenergiarakennuksen määritelmän yksityiskohtaista soveltamista käytännössä rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin mukaisesti. Rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 26 artiklan mukaista komiteaa käytetään kuulemaan jäsenvaltioita, kun ohjeita laaditaan. Tarvittaessa viitataan myös käynnissä olevaan standardointiin, jota Euroopan standardointikomitea tekee toimeksiannosta M/480, rakennusten energiatehokkuutta koskevan yhteisen toiminnan tuloksiin tällä alalla ja uusiutuvista energianlähteistä annetun direktiivin mukaiseen kehitysohjelmaan. On huomattava, että jäsenvaltiot eivät voi pitää ohjeiden laatimista verukkeena viivyttää edelleen kansallisia suunnitelmia ja rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin täysimääräistä täytäntöönpanoa lähes nollaenergiarakennusten osalta.

Komissio käyttää täysimääräisesti perussopimusten mukaisia valtuuksiaan varmistaakseen, että rakennusten energiatehokkuudesta annettu direktiivi saatetaan moitteettomasti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pannaan täytäntöön koko EU:ssa myös lähes nollaenergiarakennuksia koskevien vaatimusten osalta.

Lopuksi voidaan todeta, että jäsenvaltioiden on merkittävästi nopeutettava työtään lähes nollaenergiarakennuksia koskevien vaatimusten täytäntöönpanemiseksi rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin mukaisesti varmistaakseen, että EU:n pitkäaikaiset ilmastotavoitteet eivät vaarannu ja että rakennusala voi täysin hyödyntää lähes nollaenergiarakennusten tarjoamat mahdollisuudet.

Liite 1: Yleiskatsaus lähes nollaenergiarakennuksen kansallisiin määritelmiin⁷

Maa	Kuvaus käytännön soveltamisesta 9 artiklan 3 kohdan a alakohta	Energiankäytön numeroarvoinen indikaattori 9 artiklan 3 kohdan a alakohta	Välitavoitteet 9 artiklan 3 kohdan b alakohta	Uusiutuvien energianlähteiden osuus 9 artiklan 3 kohdan c alakohta
AT	Itävallassa on käynnissä menettely yhteisymmärryksen pääsemiseksi lähes nollaenergiarakennuksen määritelmästä. Tällä hetkellä rakennuslaissa viitataan vain matalaenergiastandardiin (ÖNORM 8118), jossa käsitellään yksinomaan rakennuksen vaipan laatua.			
BE Brysselin pääkaupunki- alue	Brysselin ilma-, ilmasto- ja energialaissa käytetään rakennusten energiatehokkuudesta annetun uudelleenlaaditun direktiivin määritelmää. Määritelmää täsmennetään käynnissä olevan kustannustehokkuutta koskevan tutkimuksen tulosten perusteella.	Primäärienergian kulutus alle 45 kWh/m ² /v (lämmitys, veden lämmitys ja laitekulutus mukaan luettuina) Toimistoissa sekä palvelu- ja opetusyksiköissä primäärienergian kulutus alle 95 – 2,5*C kWh/m ² /v siten, että C määritellään tiiviydeksi eli suljetun tilan tilavuuden ja hävikkialueen suhteeksi.	Kaikkien uusien rakennusten on oltava passiivistandardin mukaisia vuodesta 2015 alkaen.	Primäärienergian laskentamenetelmään sisältyy uusiutuvien energianlähteiden, kuten aurinkoenergian, biomassaa käyttävän lämmityksen, geotermisen lämmityksen ja lämpöpumppujärjestelmien, osuus sekä passiiviset jäähdytystekniikat.
BE Vallonia	Lähes nollaenergiarakennusta luonnehtivat suunnitteluvaiheessa energiatehokkuus, joka on lähellä passiivitalon standardia tai vastaa sitä rakennuksen vaipan osalta, ja uusiutuvan energian osuus kulutuksesta. Keski-Euroopan passiivitalostandardin mukaan		Asuinrakennuksilta, toimistoilta sekä palvelu- ja opetusrakennuksilta vaadittava energiasstandardi on 60 kWh/m ² /v vuoteen 2014 mennessä. Rakentamisessa noudatetaan myös passiivistandardia tai vastaavaa	Uusiutuvan energian osuutta kuvataan numeromääräisesti kansallisessa suunnitelmassa.

⁷ Taulukossa annetut energiatehokkuustasot edustavat energiavaatimuksia siten, kuin eri jäsenvaltiot ovat ne esittäneet. Koska rakennusmääräykset ja laskentamenetelmät eroavat eri maissa, numeroarvoisia tavoitteita ei voida verrata ottamatta tätä huomioon.

	<p>rakennus on suunniteltava siten, että sen vuotuinen lämmitysenergian kulutus saa olla enintään 15 kWh/m² vuodessa ja jäähdytysenergian kulutus enintään 15 kWh/m², TAI siten, että lämmitysenergian huipputarve on 10 W/m².</p> <p>Kokonaisprimäärienergian kulutus (lämmityksen, veden lämmityksen ja sähkön tarvitsema primäärienergia) saa olla enintään 120 kWh/m² vuodessa.</p> <p>Määritelmän odotetaan kehittyvän ajan mittaan.</p>		<p>vuodesta 2017. Vuodesta 2019 eteenpäin kaikkien uusien rakennusten on passiivistandardin lisäksi noudatettava vähintään nollaenergiastandardia ja on pyrittävä siirtymään plusenergiarakennuksiin.</p>	
BE Flanderi	<p>Flanderin energiavirasto (VEA) tutkii Flanderille kustannustehokkaita tasoja energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa varten laaditun vertailumenetelmäkehityksen perusteella. Tutkimuksen tulosta käytetään määritelmän yksityiskohtaiseen käytännön soveltamiseen.</p>	<p>Tällä hetkellä kustannusoptimaalinen taso on E55–E60, joka on laskennallinen energiankulutus.</p>	<p>Asuin-, toimisto- ja koulurakennusten E-lukuvaatimus on E70 vuonna 2012 ja E60 vuonna 2014. Sekä uusia että käytössä olevia rakennuksia varten kehitellään aikajanaa, jossa nykyistä tiukempia määräyksiä sovelletaan vuosiin 2019 (julkisissa rakennuksissa) ja 2021 mennessä (asuin- ja muille rakennuksille erikseen).</p>	<p>Lainsäädäntöä valmistellaan. Asuinrakennuksissa, joissa on enemmän kuin yksi asunto, (ja myös kouluissa ja toimistoissa) on käytettävä yhtä seuraavista kuudesta vaihtoehdosta:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. aurinkolämpöjärjestelmät 2. aurinkosähköjärjestelmät 3. biomassa (lämmityskattila tai tehokas sähkön ja lämmön yhteistuotanto) 4. lämpöpumput 5. yhteys kaukolämpöön tai kaukojäähdytykseen 6. osallistuminen uusiutuvan energian hankkeeseen <p>lisämahdollisuutena ≥ 10 kWh uusiutuvaa energiaa kokonaishyötöpinta-alan neliometriä kohden (yhdistelmäjärjestelmä tai useampia järjestelmiä).</p> <p>Jos uusiutuvan energian käytön vähimmäisvaatimuksia ei noudateta, energiatehokkuusvaatimus (E-luku)</p>

				on kymmenen prosenttia tiukempi. Uusiutuvan energian vähimmäisosuus sisällytetään E-lukulaskelmiin.
CY	Lähes nollaenergiarakennus määritellään käyttämällä primäärienergian kulutuksen indikaattoria ja uusiutuvan energian prosentuaalista osuutta. Laskelmissa käytetään vertailurakennusta.	180 kWh/m ² /v asuinrakennuksissa 210 kWh/m ² /v muissa kuin asuinrakennuksissa (lämmitys, jäähdytys, veden lämmitys ja valaistus mukaan luettuina)		Primäärienergiasta vähintään 25 prosenttia on oltava uusiutuvista energianlähteistä.
CZ	Lähes nollaenergiarakennuksen määritelmä on hyväksyttävänä. Rakennusten energiatehokkuudesta tulevaisuudessa annettavaan asetukseen sisältyy määritelmä, jossa energian kulutuksesta kiinteä prosentiosuus on katettava uusiutuvilla energianlähteillä.		Vuonna 2016 kaikki yli 1500 m ² :n julkiset rakennukset ovat lähes nollaenergiarakennuksia, ja vuonna 2017 kaikki yli 350 m ² :n julkiset rakennukset ovat lähes nollaenergiarakennuksia. Kaikki uudet yli 1500 m ² :n rakennukset ovat lähes nollaenergiarakennuksia vuonna 2018. Kaikki uudet yli 350 m ² :n rakennukset ovat lähes nollaenergiarakennuksia vuonna 2019. Vuodesta 2020 alkaen vuodessa rakennetaan 14 000–22 000 lähes nollaenergiarakennusta asuinkäyttöön.	
DK	Lähes nollaenergiarakennuksia koskevat vaatimukset sisältyvät rakennusmääräyksiin progressiivisinä tehokkuusluokkina; luokat 2015 ja 2020.	20 kWh/m ² /v.	Luokan 2015 vaatimusten odotetaan muuttuvan pakollisiksi vuonna 2015. Luokan 2020 vaatimuksia	Rakennuslalla uusiutuvien energianlähteiden osuudet on annettu vuosille 2015 ja 2020: 44–51 prosenttia vuonna 2015

	<p>Asuinrakennukset (+ hotellit jne.) luokitellaan luokkaan 2015 kuuluviksi, jos lämmityksen, ilmanvaihdon, jäähdytyksen ja veden lämmityksen yhteen laskettu energiantarve lämmitysalan neliometriä kohden on enintään 30 kWh/m²/v plus 1 000 kWh/v jaettuna lämmitysallalla: (30 + 1000/A) kWh/m²/v.</p> <p>Julkiset rakennukset (toimistot, koulut, laitokset) luokitellaan luokkaan 2015 kuuluviksi, jos lämmityksen, ilmanvaihdon, jäähdytyksen ja veden lämmityksen yhteen laskettu energiantarve lämmitysalan neliometriä kohden on enintään 41 kWh/m²/v plus 1 000 kWh/v jaettuna lämmitysallalla: (41 + 1000/A) kWh/m²/v.</p> <p>Rakennus luokitellaan luokkaan 2020, jos lämmityksen, ilmanvaihdon, jäähdytyksen ja veden lämmityksen yhteen laskettu energiantarve lämmitysalan neliometriä kohden on enintään 20 kWh/m²/v.</p>		sovelletaan julkisiin rakennuksiin vuoden 2018 loppuun mennessä ja kaikkiin muihin rakennuksiin vuoden 2020 loppuun mennessä.	51–56 prosenttia vuonna 2020.
EE	Lähes nollaenergiarakennuksille on ehdotettu 50–140 kWh/m ² /v energiakerrointa, mutta lähes nollaenergiarakennuksen määritelmästä tarvitaan lisää julkisia kuulemisia.	Energiakertoimeksi on ehdotettu 50–140 kWh/m ² /v.	Tiukemmat energiatehokkuusvaatimukset otetaan käyttöön vähitellen vuodesta 2013 alkaen.	
FI	Suomi ei ole vielä viimeistellyt lähes nollaenergiarakennusten määritelmää. Lähes nollaenergiarakennuksista on tarkoitus antaa suosituksen muotoinen tekninen kuvaus vuonna 2015.		Vuoden 2015 jälkeen rakennettavia, korjattavia tai liisattavia rakennuksia koskevat ”passiivitalostandardin” vaatimukset.	
			Vuoden 2015 jälkeen rakennettavia	

			uusia julkishallinnon rakennuksia koskee ”passiivitalostandardi”.	
FR	Ranskalla ei ole virallista lähes nollaenergiarakennuksen määritelmää.		Useamman asunnon taloissa kulutusvaatimus tiukkenee 57,5:stä 50 kWh _{ep} /m ² :iin/v vuonna 2015. Omakotitaloissa vaatimus on jo nyt 50 kWh _{ep} /m ² /vuosi. Kaikki uudet rakennukset ovat plusenergiarakennuksia vuonna 2020. Nykyisen rakennuskannan primäärienergian kulutus vähenee 38 prosentilla vuoteen 2020 mennessä.	
DE	Valtionhallinto valmistelee yksityiskohtaista määritelmää lähes nollaenergiarakennusten tehokkuusvaatimuksista.		Energiansäästölait saatetaan ajan tasalle vuonna 2012 tai 2013, ja niitä ajantasaistetaan mahdollisesti edelleen ennen vuotta 2020. Julkisia lähes nollaenergiarakennuksia koskevat vaatimukset otetaan käyttöön vuonna 2016 ja kaikkia lähes nollaenergiarakennuksia koskevat vaatimukset vuonna 2018.	Saksassa uusiutuvan energian käyttö on uusien rakennusten lämmityksessä tehty pakolliseksi uusiutuvan energian käyttöä lämmityksessä koskevan lain (<i>Gesetz zur Förderung Erneuerbarer Energien im Wärmebereich</i>) mukaan. Uusiutuvan energiantuotannon vähimmäismäärää säännellään edellä mainitussa laissa.
EL	Lähes nollaenergiarakennuksia koskevaa standardia ei ole. Rakennusten energiatehokkuudesta annettuun uudelleenlaadittuun direktiiviin perustuvat uudet säännökset ovat valmisteilla, ja niissä määritellään lähes nollaenergiarakennuksia koskeva etenemissuunnitelma.			Uusissa rakennuksissa koko primäärienergian kulutus olisi katettava uusiutuviin energianlähteisiin perustuvilla energianhankintajärjestelmillä (kansallinen tavoite, kansallinen energiatehokkuussuunnitelma).

HU	Lähes nollaenergiarakennusten energiatehokkuutta koskevat vaatimukset määritellään valmisteltavana olevassa rakennusten energiatehokkuutta koskevassa asetuksessa.		Vaatimuksia tiukennetaan vuonna 2016, kun vaatimusjärjestelmää on tarkoitus tarkistaa perusteellisesti. Aktiivisia aurinkoenergia- ja aurinkosähköjärjestelmiä koskevat suorat vaatimukset otetaan käyttöön vuonna 2016.	
IE	Määritelmä on asetettu käyttämällä numeroarvoista primäärienergian kulutuksen indikaattoria ja rakennuksen energiatodistuksen (<i>Building Energy Rating (BER) Certificate</i>) luokkaa.	Vuoteen 2020 mennessä kaikkien uusien asuinrakennusten energiantarve saa olla enintään 45 kWh/m ² /v (lämmitys, ilmanvaihto, veden lämmitys ja valaistus mukaan luettuina). Kaikkien uusien asuinrakennusten energiatodistusluokituksen (BER) on oltava vähintään A3. Samaa periaatetta sovelletaan muihin kuin asuinrakennuksiin ja nykyisiin rakennuksiin, mutta numeroarvoista tavoitetta ja BER-luokitusta ei ole vielä virallisesti päätetty.	Tavoitteena on vuoteen 2013 mennessä saada päästöissä aikaan 40 prosentin kokonaisparannus ja vuoteen 2019 mennessä 60 prosentin kokonaisparannus kustannustehokkuutta koskevat laskelmat huomioon ottaen. Rakennusmääräysten osaa L muutetaan vuosina 2015 ja 2018 siten, että nykyisiltä rakennuksilta, joihin tehdään laajennus, kunnostus tai muutos tai käyttötarkoituksen muutos, edellytetään ajantasaistettua energiatehokkuusstandardia.	Kohtuullinen osuus energiasta hankitaan rakennuspaikalla tai sen läheisyydessä sijaitsevista uusiutuvista energianlähteistä.
IT	Lähes nollaenergiarakennusten energiatehokkuusstandardia ei ole virallisesti määritelty.			
LT	Energiatehokkuus määritellään tavalla, joka ei liity energian kulutuksen tiettyyn arvoon, vaan se määritellään rakennuksen energiatehokkuusluokan avulla. Jokainen rakennus arvioidaan erikseen.	Lähes nollaenergiarakennus täyttää teknisten rakennusmääräysten STR 2.01.09:2012 rakennusluokkaa A++ koskevat vaatimukset.	Liettua on asettanut uudisrakennuksia koskevat, rakennusten energiatehokkuusluokitukseen perustuvat siirtymämääräykset vuosille 2014, 2016, 2018 ja 2021: – Ennen vuotta 2014 uusien rakennusten tai niiden osien on oltava luokan C rakennusten	Luokan A++ rakennuksissa suurin osa energian kulutuksesta on saatava uusiutuvista energianlähteistä (kansalliseen suunnitelmaan sisältyy laskentakaava).

			<p>vaatimusten mukaisia.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Vuodesta 2014 uusien rakennusten tai niiden osien on oltava luokan B rakennusten vaatimusten mukaisia. – Vuodesta 2016 uusien rakennusten tai niiden osien on oltava luokan A rakennusten vaatimusten mukaisia. – Vuodesta 2018 uusien rakennusten tai niiden osien on oltava luokan A+ rakennusten vaatimusten mukaisia. – Vuodesta 2021 uusien rakennusten tai niiden osien on oltava luokan A++ rakennusten vaatimusten mukaisia. 	
LV	Säädökset saataneen valmiiksi vuonna 2012, myös uusiutuvien energianlähteiden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset tekniset vaatimukset.			
LU	Lähes nollaenergiarakennusten määritelmästä ei ole tietoja.			
MT	Lähes nollaenergiarakennusten määritelmästä ei ole tietoja.			
NL	Määritelmä perustuu energiatehokkuuskertoimeen (EPC), dimensiottomaan numeroon, jota käytetään rakennuksen energiatehokkuuden indikaattorina sen mukaan, miten rakennusta käytetään. Tutkimuksia tehdään siitä, olisiko välitavoitteena mahdollista ja kustannustehokasta ottaa käyttöön nykyistä tiukempi EPC.	Oletuksena on, että täysin nollanenergiarakennuksen EPC = 0.	<p>EPC:tä alennetaan 0,8:sta 0,6:een 1. tammikuuta 2011 alkaen ja edelleen 0,4:ään 1. tammikuuta 2015. Tavoitteena on asettaa vaatimus lähelle nollaa (EPC = 0) muissa kuin julkisissa rakennuksissa vuonna 2020.</p> <p>Muita kuin asuinrakennuksia koskeva vastaava alennus (vuoteen</p>	Rakentajat voivat EPC-järjestelmässä vapaasti valita toimenpiteet, joilla energian kulutusta vähennetään, käyttää energiaa uusiutuvista energianlähteistä ja tehostaa fossiilisten polttoaineiden käyttöä saavuttaakseen vaaditun EPC:n. Tämä periaate säilytetään lähes nollaenergiarakennuksissa. Kun EPC-vaatimukset tiukkenevat, uusiutuvan

			2007 verrattuna) on voimassa, mikä lisää uusien rakennusten energiatehokkuutta 50 prosentilla vuonna 2015. Tavoitteena on asettaa vaatimus lähelle nollaa (EPC = 0) julkisissa rakennuksissa vuonna 2018 ja rakentaa 60 000 uutta lähes nollaenergiarakennusta asuinkäyttöön vuoteen 2015 mennessä.	energian osuus kasvaa automaattisesti, jotta vaatimukset voidaan täyttää.
PL	Lähes nollaenergiarakennuksia koskevaa määritelmää ei vielä ole. Nollapäästöisten rakennusten tutkimuskeskus (<i>Zero Emission Building Research Centre</i>) laatii kansallista määritelmää.			
PT	Lähes nollaenergiarakennusten määritelmästä ei ole tietoja.			
RO	Lähes nollaenergiarakennusten määritelmästä ei ole tietoja.			
SK	Lähes nollaenergiarakennusten määritelmästä ei ole tietoja.			
SL	Uusi energialaki on valmisteilla, ja siihen sisältynee lähes nollaenergiarakennuksia koskevia säännöksiä.			
ES	Lähes nollaenergiarakennuksia koskevaa määritelmää ei ole vielä muotoiltu. Vuonna 2018 suunnitellaan teknisten rakennusmääräysten kolmatta tarkistusta, johon sisällytetään lähes nollaenergiarakennuksen käsite. Lopullinen määritelmä on suunniteltu			

	hyväksyttäväksi vuonna 2019.			
SE	Lähes nollaenergiarakennuksia koskevat vaatimukset vastaavat tällä hetkellä voimassa olevia rakennusmääräyksiä. Rakennusmääräyksiä ja lähes nollaenergiarakennuksen määritelmää tiukennetaan asteittain käynnissä olevien tutkimusten ja esittelyhankkeiden tulosten perusteella.	Tällä hetkellä loppuenergian kulutusvaatimus on asuinrakennuksissa 55–130 kWh/m ² /v ja muissa kuin asuinrakennuksissa 55–120 kWh/m ² /v.	Rakennusmääräyksiä tiukennetaan seuraavan kerran vuonna 2015.	Ruotsissa uusiutuvan energian osuus on erittäin suuri kaikilla aloilla, myös rakennusalalla. Rakennusmääräyksissä suositetaan rakennusten lämmittämistä uusiutuvista lähteistä saatavalla energialla.